

ZŠ M. Šolleho

Kouřim

PUZZLÍK

Skládačka ze života naší školy

ZÁŘÍ

2017/2018

Prázdninové cesty po Čechách

K čemu je na škole psycholog?

Arabeme se v minulosti

Žijeme ve škole...

Stalo se

- 21. – 25. 8. příměstský tábor pro žáky z 1. stupně
- 4. 9. všichni hurá do školy! A prvňáčkové ještě na radnici na slavnostní přivítání do školní docházky
- 11. 9. ředitelské volno, pedagogové se školili
- 13. 9. začalo plavání v 1. C a 3. A
- 13. 9. pro žáky 1. stupně proběhla ukázka TAEKEWONDA
- 14. 9. absolvovaly 1. ročníky hravý adaptační program
- 14. 9. odpoledne měla 6. B první preventivní program věnovaný komunikaci
- 15. 9. začaly plavat třídy 2. A, 3. B a 4. B
- 21. 9. se konal atletický čtyřboj v Kolíně
- 22. 9. vyrazil turistický kroužek poprvé do terénu na rozhlednu Vysoká
- 26. 9. se účastnili zástupci 4. - 7. třídy přespolního běhu v Kolíně
- 26. 9. vyrazila 3. AB do Vodního domu na Želivku
- 28. 9. státní svátek
- 29. 9. bylo další ředitelské volno pro žáky, pedagogové měli školení

Stane se

- 2. 10. komunikační preventivní program pro 6. A
- 2. 10. - 11. 2. proběhne sběr starého papíru - sbíráme tříděné, pevně svázané balíky novin, časopisů a kartonu
- 2. 10. absolvuje 5. AB preventivní program Holky, kluci pozor, kyberprostor!
- 13. 10. se některé třídy účastní celostátní akce 72 hodin dobrovolnických prací - Ruku na to, kdy budou pracovat pro přírodu, město nebo lidi kolem sebe
- 23. 10. vyjede do Kolína na anglické divadlo 5. a 6. třída
- 24. 10. bude mít v Českém Brodě anglické divadlo i 9. ročník
- 25. 10. čeká na 8. a 9. ročník program Vzpoura úrazům
- 26.- 27.10. máme podzimní prázdniny!

Fotografie z adaptačního programu 1. tříd, z prázdnin redaktorů a z příměstského tábora v Šestajovicích

Žijeme ve škole...

Zábavné komunikační odpoledne

Ve čtvrtek 14. 9. jsme v naší třídě 6. B přivítali lektora Jardu, který s námi měl strávit odpolední vyučování plné komunikačních her.

Kdyby někdo nevěděl, co jsou komunikační hry, jsou to hry, při kterých je potřeba společně v určitém kolektivu mluvit, domlouvat se a podobně. My jsme se nejdříve více poznávali, jací jsme, a poté hráli hry jako je kompost, židli si vymění..., vybíjenou, a dokonce jsme kreslili pustý ostrov a na něm sebe s věcmi, které jsme zachránili z lodi. Já si osobně myslím, že to vůbec nebylo špatné a tady máte názory ještě dalších lidí ze třídy.

Wewerka

Vlasta - Líbilo se mi, že jsme se o sobě něco dozvěděli, nejlepší bylo kreslení ostrova a vybika, ta mohla být delší.

Eliška - Bylo to super, hráli jsme hry.

Martina - Bylo to docela fajn. To seznamování mě moc nebavilo, ale hry byly dobré.

Nikola - Moc se mi to líbilo, protože Jarda (lektor) byl milý. Líbilo se mi, jak jsme hráli hry. Těším se na příště. Někteří se nudili, ale já jsem se bavila.

Honza - Myslím si, že je každému jiné a každému baví něco jiného, ale většina třídy se bavila. Za mě bylo to v pohodě a dobrou nápad.

Jak to dopadne, když si děti přivedou rodiče do školy?

Skvěle! Ještě větší zábava než obvykle. Každý má svého osobního asistenta a všechno jde mnohem snadněji. K tomu se celou dobu mlsají dobroty, které maminky a tatínkové připravili a paní učitelka má naprostou pohodu a navíc má parťáky ke kávě.

V pátek 22. září navečer se nás sešlo třicet. Společně jsme se pustili do práce s keramickou hlinou. Někteří poprvé, jiní už měli zkušenosti. Kočka, kterou jsme se rozhodli vyrobit, některé docela zaskočila. Vzájemně jsme se ujistili, že není důvod k panice a odstartovali jsme to. Válení, lepení, dlabání, modelování hlavičky – to všechno šlo hladce. Pod našima rukama vyrostlo patnáct krásných koček, za které se opravdu nemusíme stydět. A až budou vypálené s červenou mašlí pod krkem, to budete teprve koukat, jak jsme šikovní!

Hana Kolpaková

Zajímáme se o své okolí...

Prázdniny skončily. Jaké byly? Dovolená ve skalách aneb výlety s veverkou (nebo Wewerkou 😊)

Tento rok jsme se o prázdninách s rodinou a mým talismanem veverkou vydali na dovolenou do Hruboskalska (nedaleko Sedmihorek) a bylo to moc fajn.

Po cestě do Radvánovic (tam jsme byli ubytovaní, asi 4 km od Sedmihorek) jsme se stavili na hradě Trosky, poté jeli do hotelu a následně vyrazili ještě vycházkou mezi skalami na hrad Hrubá Skála a podívat se do kempu Sedmihorky. Ale to je jen první den. Druhý den jsme navštívili arboretum Bukovina (opět procházkou mezi skalami), hruboskalské skalní město, Kopicův statek a nedaleké skalní reliéfy, pískovcovou vyhlídkovou skálu Hlavatice a hrad Valdštejn.

Třetí den jsme autem dojeli do Klokočí, kde jsme se prošli klokočskými průchody, prozkoumali jsme jeskyni Postojnu a navštívili zříceninu hradu Rotštejn. Čtvrtý den jsme jeli na nejvyšší horu Českého ráje Kozákov, do Votrubcova lomu a skalního bludiště v Besedících. Pátý den nám počasí moc nepřálo, proto jsme se vydali do Bozkovských dolomitových jeskyň, tam to bylo skvělé. Šestý den jsme už odjížděli, ale po cestě jsme se stavili v Jičíně v Rumcajsově ševcovně, Rumcajsově světě Radka Pilaře, regionálním muzeu a galerii a na Valdické bráně. Dovolená by se dala popsat jedním slovem - KRÁSNÁ! Kousek Čech a takových zajímavostí!

Text a foto talismanu Wewerka

Skautský tábor v jiném stylu

Letošní skautský tábor byl jiný, protože neprobíhala CTH (celotáborová hra).

Jistě, když jsem se to dozvěděla, nebyla jsem moc nadšená, ale postupně jsem zjistila, že to má své výhody. Díky tomu se stihly postavit nové mosty přes říčku a nový totem k táborovému ohni. Ale aby nám to

nebylo líto, hráli jsme spoustu celostřediskových her (hrálo celé středisko) a jezdili na výlety. A tak si myslím, že si každý tábor užil a že jsme to v pořádku přežili ☺.

Text Wewerka, foto archiv

Muzeum lega Praha

Muzeum je v soukromém vlastnictví a má po republice ještě čtyři pobočky (Kutná Hora, Jeseník, Liberec a Špindlerův Mlýn). V tomto muzeu najdete velký model Národního muzea, Karlova mostu a dalších památek. Moc se mi líbil i model krtečka v mé velikosti, který opakoval: „Ahoj, ahoj. Huu huu. Tady, tady.“ Moc doporučuji.

Wewerka

Zajímáme se o své okolí...

Letohrádek Hvězda Praha

Letohrádek Hvězda je z doby renesance. Základní kámen byl položen roku 1555. Kolem se nachází rozlehlá obora stejného jména. S mamkou jsme v letohrádku navštívili expozici o historii letohrádku a v suterénu byl model bitvy na Bílé hoře. Letohrádek se mi moc líbil.

Text

Wewerka

Dinopark a Techmánie - skvělý výlet!

Den před začátkem školy jsme s rodiči jeli do Plzně a byl to zážitek.

První jsme navštívili Dinopark. Kromě velikánského apatosaura, hýbajících triceratopsů zde můžeme najít tyranosaura a jiné dinosaury. Když jsme zhlédli i 3D kino, rozhodli jsme se, že navštívíme ještě Techmánie. Dost mi připomínala IQ Landii v Liberci, ale ta byla dost „obecná“ (byly tam různé expozice - lidské tělo, vesmír a další), zatímco Techmánie je spíš o chemii, fyzice. Vše jsme zakončili v 3D planetáriu. Výlet se mi moc líbil a bylo to fajn ukončení prázdnin.

Wewerka

Prázdninové putování Čechami

Letos jsme byli na dovolené na chatě na Berounsku a vyráželi jsme na výlety po okolí. Chodili jsme se koupat na Berounku, nejmíc se mi ale líbilo koupání ve Skryjských jezírkách s vodopády, kam jsme došli skalní stezkou až pozdě večer, protože jsme celé odpoledne hledali trilobity ve skalách.

Vylezli jsme na souhradí Žebrák a Točnick, byl to pořádný výšlap ve strašném vedru. Za to na Okoř vedla skutečně rovná cesta, jako žádná ze sta, roubená jen stromama, jak se to zpívá v té písničce.

U Kladna jsme se byli podívat na Kamenného pastýře, největší menhir u nás.

U Rakovníka jsme bloudili kukuřičným bludištěm a soutěžili o odznaky.

Byli jsme se podívat i v Lidicích v památníku obětem 2. světové války. I když to tam bylo zajímavé, bylo mi tam smutno.

V Lánech jsme navštívili Muzeum T. G. Masaryka. Procházeli jsme se Lánskou oborou plnou vojáků, protože pan prezident byl zrovna na zámku, ale já jsem ho neviděl.

Taky jsme zajeli do Mirákula v Milovicích a pořádně jsme si užili vodní svět, prolízačky, skluzavky, podzemní chodby, trampolíny, hrady a zvířecí zoo.

Chondra

Krásy Čech - doporučujeme:

Myšákovo a Fífovo putování za zážitky
Procestovali jsme letos velký kus republiky i ciziny a všechna místa můžeme doporučit k návštěvě!!!

Naše putování začalo ještě na konci školního roku, kdy jsme se vypravili do **Býčí jeskyně**.

Nachází se nedaleko Brna u Adamova. Jeskyni halí tajemství. Bylo zde nalezeno více než 40 koster a mnoho předmětů ze starší doby železné. Jednalo se převážně o ostatky mladých žen s uřatou hlavou či údy. Dodnes se neví, co se tam kdysi odehrálo. Jeskyně dostala jméno díky objevu sošky bronzového býčka. V okolí jeskyně se natáčela pohádka Sněžný drak a uvnitř Korunní princ. Tato jeskyně je nepřístupná, pouze po tři víkendy v roce při dni otevřených dveří je pro veřejnost zpřístupněna. A my toho využili.

Zajímáme se o své okolí...

Další naše výprava byla tentokrát do ciziny, letělo se do Bulharska. Pobyt u moře se nám moc líbil.

Hradec Králové je znám Obřím akváriem, největším v České republice, a tam směřovalo naše další poznávání. V akváriu se 130 tisíc litry žije přes 500 kusů ryb, je to víc než 40 druhů. Nejzajímavější byli mohutní přísavní krunýřovci (měřili až 90cm a jejich váha byla až 23kg) nebo dravé arowany nebo dravé piraně. Procházet pod vodním tunelem a pozorovat ryby zespoda bylo velice zvláštní. Zajímavostí byly jedny piraně, žijící mezi rybami, které se živily hlavně ovocem. Masožravé měli umístěny v akváriu samostatně. Pak jsme šli zabloudit do kukuřičného bludiště a vyluštit tajenku.

I přes nepříznivé počasí (začalo pršet) se nám podařilo vyluštit kukuřičnou tajenku a najít cestu z bludiště.

V Hradci Králové mají krásné **Rytířské hradiště**. Velice jsme si to tam užili, jsou zde různé prolézačky

a vědomostní tabule. Hradiště je umístěno v lese, všude kolem je ticho, čisto.

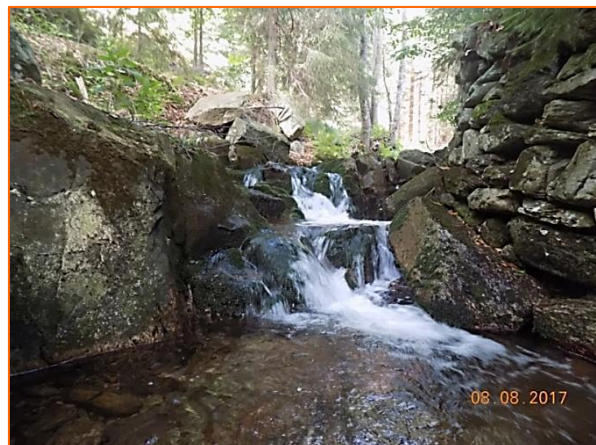
Bozkovské dolomitové jeskyně nedaleko Semil mají zajímavost, že jejich nejnižší patra jsou zaplavena vodou a vznikla **zde největší podzemní jezera v ČR**. Jsou to nejdelší dolomitové jeskyně v ČR. V parných dnech léta tu bylo krásné ochlazení, neboť teplota se zde pohybovala kolem 8 stupňů. Nedaleko jeskyní u vesničky Jesenný se nachází nejvyšší strom v ČR, je to douglaska tisolistá a její výška má být 64,05m. I když k ní nevede žádná turistická značka z této strany, úspěšně jsme ji našli a

cestou jsme ulovili i pár hub.

Dál naše kroky směřovaly na **vodopády Malé Moravy**. Vodopády jsou moc krásné, ale cesta

k nim byla trnitá. Není to tu udržované, a tak jsme se museli probojovávat kletím, trním,

polomy, ale stálo to za to. Učarovala nás ledově čistá voda, přepadající přes kameny a tvořící malé i větší vodopády. Cestou jsme se občerstvili borůvkami a vydali se dál.

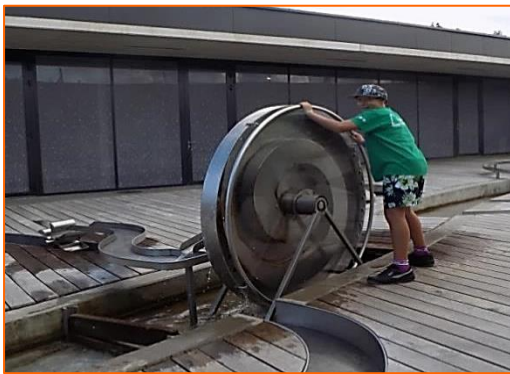

Zajímáme se o své okolí...

V Horní Moravě po zdolání **Stamichmanovy naučné stezky**, která byla plná naučných tabulí a otázek, které se vyplňovaly do soutěžní karty, na nás čekal **Mamutíkův vodní park** (foto na minulé straně), lesní zážitkový park a pískový svět. Ve vodním parku bylo názorně ukázáno, jak vyvěrá voda malými potůčky a pomocí různých stavidel a vodních kol se rozvětňuje, slévá do větší a nakonec ústí do brouzdaliště. Na vše se dá sáhnout, zavírat a otevírat stavidla, točit kolem a přelévat vodu (je to interaktivní) a dá se i vodou brouzdat. V **lesním zážitkovém parku** jsme se vyřádili v bludišti, prolézali pirátskou loď, klouzali na tobogánu a prolézali další prolézačky.

Nakonec jsme se **v pískovém světě** snažili najít zahrabaného dinosaura. Pomocí kladek se nakládal písek na posuvné pásy nebo v pískovém dole na důlní vozík. Byla to super zábava.

Vodní dům u vodní nádrže Želivka jsme navštívili, abychom se dozvěděli něco o vodě a jejích cyklech. Vyzkoušeli jsme si, jak se dělá obláček z páry, dozvěděli jsme se zajímavosti o bolenu, jediné dravé kaprovité rybě v ČR, prozkoumali koloběh vody a ve venkovní expozici si zkusili pomocí pumpování udělat gejzír nebo pomocí šroubovice přečerpat vodu.

Skryjská jezírka na Křivoklátsku nás zaujala stavbami pyramid z kamenů. Byla jich tu spousta. A i přes velké sucho jsme viděli Skryjský vodopád ukrytý mezi skalami. Voda byla krásně chladivá a při brouzdání nás příjemně osvěžila.

Nedaleko Plzně ve městěčku Plasy jsme si v tamní zoo byli zahrát golf. Golf se hrál na 18 jamek a každá jamka byla zaměřena na jinou zem nebo zajímavost např. Japonsko, Řecko, Mexiko, nebo hrad Drákuly, mezi dinosaury a jiné.

Nejzajímavější zvířata této ZOO byli **bílý lev, bílý tygr a bílý klokan**. Ten byl ze všech nejneobvyklejší. Odjžděli jsme plni dojmů a zážitků.

V nedalekých **Poděbradech** naše zraky spočinuly na pěkně osázených slunečních hodinách. Celý park je barevně osázen a upraven. Vodní fontány krásně tryskaly a v letních parnech to bylo příjemné.

Zajímáme se o své okolí...

A koncert **Kouřimská skála** se nám moc líbil.

v orientačním běhu. Obdrželi jsme mapku, prohlédli výstavu a podle vystavených obrázků šli hledat po celé historické části Kutné Hory dané vyobrazené části budov, kde na nás čekala odpověď na otázku v mapce, dokonce jsme objevili bonusovou odpověď.

Byly to **super prázdniny.**

Text a foto z prázdnin Myšák a Fífa

Malý Jiříček se ptá otce:

"Proč je Tichý oceán tichý?"

Tatínek se zlobí: "Nemůžeš se zeptat na něco rozumnějšího?"

"Tak tedy jo. Jak vlastně umřelo to Mrtvé moře?"

"Dědečku, máš ještě všechny zuby?"

"Bohužel, Pepíčku, už nemám," posteskne si dědeček.

"To je dobře, tak mi tady na chvíli prosím tě podrž čokoládu."

Malý Pepíček se v noci vzbudí a vidí, jak z jejich dveří odchází zloděj s plnými taškami. Aby nevzbudil rodiče, tak na něj polohlasně volá: "Prosím vás, nemohl byste ukrást i moje housle?"

Matka ukončovala rvačku svých synů a ptá se: "Tak a teď mi řekněte, jak to všechno začalo."

Michal na to odpoví: "Všechno začalo tím, že mi Honzík vrátil facku."

Ve Zruči nad Sázavou jsme navštívili **velké**

hřiště s kuličkovou dráhou. Hřiště je plné

různých prolézaček, houpaček nebo horolezeckých stěn.

Rozloučení s prázdninami v pohádkovém světě jsme strávili v podobě trpaslíků.

Poslední prázdninová zastávka byla **v Lešanech**

na tankovém dni. Zaujaly nás různé typy tanků a vojenská výzbroj z různých válečných dob.

Prázdniny jsme zakončili **v Kutné Hoře,** kde jsme si zasoutěžili **s Mikulášem Dačickým**

Zajímáme se o své okolí...

A vzhůru na Točník!

O prázdninách jsme se já a táta vydali na pěší dvoudenní túru po Křivoklátsku.

Ráno okolo desáté jsme vyjeli z Hlavního nádraží historickým vlakem do Roztok u Křivoklátska.

A po hodině jízdy s velmi pěkným výhledem do krajiny jsme konečně dorazili a nemarnili ani vteřinu. Ihned z Roztok jsme se vydali na cestu, která vedla přes Nezabudice až do vzdálené, archeologicky významné obce Skryje. Z této malebné vesnice jsme vyšli k našemu

cíli, ale ne moc daleko. Byl vzdálený asi 3 km - byl to tak zvaný Skryjský vodopád s krásným okolím a kamennými monumenty. Zbytek dne jsme putovali divokou krajinou hlubokých lesů, divokých skal, vysokých kopců a chladivých potoků. Přespali jsme na skalní terase s nádherným výhledem na hvězdy.

Brzy ráno jsme vystoupali na nejvyšší kopec v kraji – památný Velíz. Další cesta nás vedla až na známý královský hrad Točník, který jsme si důkladně prohlédli. V hradním příkopě žije pár

medvědů brtníků, ale nejen tam jsou zajímavá zvířata - například v hradním paláci žije celá kolonie netopýrů. A potom už nás čekala jen dlouhá zpáteční cesta do Kouřimi...

Vycházka to byla pěkná.

A pěkná bude připadat každému, kdo rád chodí a ví o sobě, že za dva dny ujde asi 60 km.

Text a foto Štěpán

"Tak rodino, kam kdo chce na dovolenou?" ptá se otec.
Hlásí se syn: "Já bych chtěl tam, kde jsem už dlouho nebyl!"
"Tak tady máš stovku a mazej k holiči!"

Zajímáme se o své okolí...

Suprový prázdniny!

Zážitků za prázdniny mám moc. Byla jsem s rodiči a partou na kolech na Vysočině, pak jsem objevovala krásy Stromovky na příměstském táboře v Praze, kde jsem se učila malovat a vyzkoušela jsem si japonské origami, malovali jsme třeba na výstavě nebo na Pražském hradě. Tábor, na který jezdím od první třídy a je na tři týdny, byl jako vždy suprový! Bezva bylo i u babičky u jezera, kde mě nejvíc bavilo pomáhat babiččině kamarádce v bistro. Ale nejlepší bylo, když jsme si mohly se ségrou vybrat aktivitu. Ségra chtěla vidět muzikál Mamma Mia, a tak jsme s mamkou jely do Prahy. Moje aktivita bylo jít s taťkou na laser game. Přibrali jsme ségru, kamarádku a jejího tátu.

Strašně nás to bavilo a naše táty taky, a to tak, že na konci prázdnin nás vzali ještě jednou, a dokonce i s mamkou. Bylo nás celkem 10 a moc jsme si to užili. Užila jsem si celé prázdniny a těším se na další.

Text a foto ačmE

Dnešní anketa:

Co vás nejvíc bavilo o prázdninách?

Kristýna 2.tř.: Zaujala mě prohlídka hradu Kokořín.

Nela 1.tř.: Výlet do plaveckého centra v Kolíně.

Jakub 3. tř.: Velmi mě zaujal park Mirakulum.

Natálie 5.tř.: Výlet do Krkonoš na Sněžku.

Kristýna 7.A : Liberec a návštěva tety.

Marek 8.tř.: Útěk před divočkem.

Tomáš 9.B: Začátek prázdnin.

Karel 8.tř.: Dovolená u moře.

Pavel 9.A : Hraní na počítači.

Martin 6. B: Být u moře.

Martin 6.B: Moře.

Lexa 8.tř: Rybaření.

Vlasta 6.B: Čas strávený s dědou.

Nikola 6.B: Letěla jsem do Itálie a byla ve Francii a v Monaku.

Eliška 6.B: Byla jsem u babičky a blbla jsem se svojí nejlepší kamarádkou v bazénu.

Hrabeme se ve 20. století...

Rok 2018 - 100 let od vzniku samostatného Československa

Pomalu se blíží významné výročí vzniku republiky. Existuje 100 let! Napadlo tě, co se za posledních 100 let stalo? Naše letošní nová rubrika připomene některé zajímavosti této převratné stovky. Vždyť naši praprarodiče žili úplně jinak než my.

Celý školní rok bude také probíhat soutěž

„VÍŠ, CO TO JE?“

Kde: 1. patro 2. stupně u počítačovny

Kdy: Každých 14 dní

Co: Poznáš starý, dnes už nepoužívaný předmět ve vitríně?

Jak: Na přiložené lístky napiš odpověď, své jméno a třídu, lístek vhod' do krabičky

Pro koho: pro všechny žáky i pedagogy

Odměna pro vylosované výherce: poukaz PŘEDNOSTENKA na obědě - do dalšího vyhlášení můžeš jít k okénku výdeje obědů přednostně (pokud nechodíš na oběd, dostaneš malou sladkou odměnu)

1. předmět: Víš, co to je?

Prosba všem!!!

Pokud najdeš na půdě, u prarodičů a praprarodičů nějaký zajímavý předmět, který se dnes už nepoužívá a byl by vhodný do naší soutěže, půjč si jej a přines do školy!!!

Neprozrad', o co se jedná!!!

(vše p. uč. Bílkové)

Hrabeme se ve 20. století...

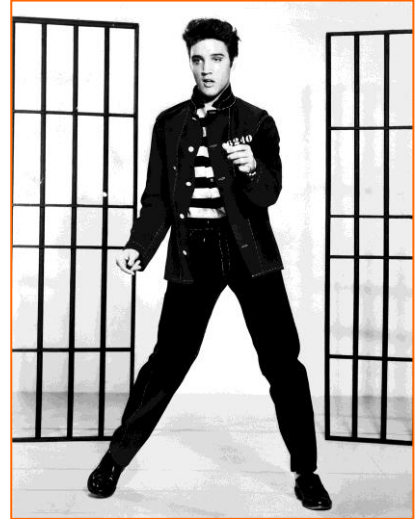
20. století - zajímavosti

Znáte historii populární hudby?

Jak se vyvíjela populární hudba ve 20. století?

Populární hudba se neustále vyvíjí a je založená na uspokojení obecného vkusu lidí. Za počátek populární hudby je pokládán jazz, jehož prvky se dodnes v populární hudbě vyskytují. **Jazz** vznikl **v 19. st.** z černošské hudby a kultury, která začínala pronikat do tradiční hudby v Americe.

Swing byl hudbou velkých orchestrů, blyštivých varieté a složité hudby, kterou hráli vzdělaní profesionálové. Jeho éra nastala **ve 20. až 40. letech** minulého století. Po skončení 2. sv. války dochází k rozsáhlým společenským změnám, které s sebou přináší i revoluci ve vnímání hudby.

V 50. letech mladí lidé toužili po jednodušší hudbě, kterou by si sami zahráli, zaspívali a zatančili. Amatéři v malých skupinách nahradili profesionály ve velkých orchestrech. Vznik prvních elektrických nástrojů a zesilovačů způsobil, že už nebylo potřeba mnoha nástrojů k dosažení silného zvuku. Rozvoj gramofonového průmyslu zajistil masovou celosvětovou oblibu populární hudby. Vzniká nový revoluční hudební styl - **rock'n'roll** - a první celosvětová megastar - rokenrolový král **Elvis Presley, v 60. letech** rocková skupina **Rolling Stones** a nezapomenutelní popíci **Beatles**.

Šedesátá léta jsou ve znamení hippies (hnutí „květinových dětí“), generace mladých vlasatců, kteří se vymezovali vůči době užíváním drog, alkoholu, antiválečnými postoji a volnou láskou. V této době vzniká na Západě celá řada kapel (**The Doors, Sex Pistols, Bee Gees, Pink Floyd**), které jsou populární dodnes. Populární hudba se začíná dělit do mnoha žánrů (**psychedelic rock, art rock, punk, pop, folk...**).

V Čechách za Železnou oponou se populární hudba

rozvíjela pomaleji a s obtížemi, protože totalitní režim tvrdě potíral západní kulturu. Např. české máničky (dlouhovlasá mládež), byly zavírány do vězení za účast na rockových koncertech, za nošení dlouhých vlasů a za své protirežimní názory. V Čechách v důsledku tvrdé cenzury došlo ke zmatení pojmů, a proto se u nás rocku říkalo bigbít. Mezi typické rockové kapely patří Olympie.

Hrabeme se ve 20. století...

Nejznámější hvězdou českého undergroundu – vlastně zakázané kapely – byli Plastic People of the Universe.

V 70. letech svět ovládly nové žánry populární hudby – disco, metal, punk a pop.

Fenomén diskoték spadá do této éry a mezi nejznámější discohvězdy patří ABBA a Madonna. Protivníkem diskotékové hudby se stal metal. Kapely jako AC/DC, Aerosmith, Deep Purple, Black Sabbath mají své fanoušky dodnes.

80. léta se nesou ve znamení popové hudby, představované zejména Michaelem Jacksonem a stále Madonnou. Také se objevuje novoromantická hudba Davida Bowieho, Duran Duran a Depeche Mode.

V Československu jsou 70. – 80. léta dobou normalizační, oficiální hudební kultura se vyvíjí svým vlastním způsobem, jen jak je jí dovoleno, a příliš nekopíruje světové styly. Výjimkou jsou české verze světových hitů, které u nás okopírovaly české hvězdy typu Helena Vondráčková, Hana Zagorová, Marie Rotrová a další. Mezi nejúspěšnější české kapely té doby patří Michal David a skupina Kroky Fr. Janečka... Hvězdou byl i Karel Gott, ale i Václav Neckář a jiní.

Ve světě je přechod mezi 80. a 90. léty charakterizován heavymetalovými kapelami a zpěváky, jako byla Metallica, Iron Maiden, Jon Bon Jovi, neorockovými R.E.M., Europe nebo rockovými U2. Do Evropy se dostala i „černá hudba“ rap a hip hop, která se tu usídlila dodnes. Patří sem Vanilla Ice, MC Hammer, Ice-T.

90. léta se nesou ve znamení House Music (hudby diskžokejů). Tato

elektronická hudba opět mění vnímání a estetiku populární hudby a je patrná v muzice dodnes. Zároveň 90. léta dají vzniknout grunge, následníkovi punku, který hrála kapela Nirvana.

A tím končí krátký přehled vývoje populární hudby 20. století. Doporučuji poslechnout si nejznámější kapely, jejich hudba je stále živá a získává si i nové mladé fanoušky.

Text zpracoval podle internetu a encyklopedií Jonáš, foto internet

Poznáš, kdo / co je na fotografiích?

Řešení:

*Elvis Presley * jazyk Rolling Stones * Pink Floyd * Olympic * Madonna * Michal David * Nirvana*

Ptáme se...

Nová tvář školy:

školní psycholog Patrik Paperák

Mohl byste nám o sobě něco říci, třeba odkud pocházíte?

Pocházím z Popradu, města na východě Slovenska, přímo pod Tatrami. Studoval jsem v Košicích, také na Slovensku.

Proč jste si vybral dráhu psychologa?

Na začátku bylo takové to klasické „chtěl bych pomáhat jiným“. Pak jsem zjistil, že psychologii mohu vlastně využít všude, nejenom v kanclu. Jednou bych chtěl být i terapeutem.

Co vás na vaši práci baví a co naopak nemáte rád?

Jsem rád, když vidím, že jsem někomu mohl pomoci vyřešit jeho problém. Také se rád vzdělávám, ani psychologie není stále stejná a vždy překvapí. Nemám rád, když mi lidé říkají věci jako „ty jsi psycholog, ty bys měl vědět všechno“, nebo když si dokonce myslí, že budu řešit věci za ně. Když mě požádají o pomoc, pomůžu, ale nedělám zázraky.

Jak dlouho tuto práci děláte?

Začal jsem krátce po škole, byl jsem půl roku na praxi v poradně.

Pak jsem se chvíli věnoval jiné práci a znova jsem se vrátil ke psychologii.

Jaké jsou nejčastější problémy, se kterými za vámi chodí vaši klienti?

Problémy se spolužáky, se sebou samým, konflikty, nejistota... V bývalé práci to také byly třeba problémy v učení.

Co při své práci obvykle děláte?

Mluvím s žáky a rodiči, řeším běžné problémy ve škole. Chodí za mnou i učitelé, když si s něčím neví rady. A dotazníky – ty já nerad, ale když je potřeba, tak nějaký dám.

Stalo se vám někdy, že jste někomu poradil špatně?

Stalo. I psycholog je jenom člověk a dělá chyby.

Máte také vy svého psychologa?

Může mít lékař svého lékaře? Stávalo se, že jsem se potřeboval poradit s kolegou, když jsem řešil něco, s čím jsem si nevěděl dál rady.

Pracoval jste už na nějaké škole jako školní psycholog?

Přímo ne, ale hned po dostudování jsem pracoval v poradně v našem městě a

taky jsme řešili problémy ve škole. Rád na to vzpomínám, bylo to zajímavé.

Kdy vás ve škole zastihneme a kde vás najdeme?

V pondělí, úterý a čtvrtek, v kanceláři hned vedle ředitelny.

Co od práce školního psychologa očekáváte?

Čekám, že pomůžu při řešení problémů žáků, zlepšení sporných situací ve škole. Pro mě osobně také velkou praxi, věřím, že se u vás mnoho

naučím.

Co můžete žákům nabídnout?

Možnost obrátit se na mne, kdykoli to budou potřebovat. Ať už si budou chtít jenom promluvit, nebo přímo s něčím pomoci.

Čeho chcete v naší škole dosáhnout?

Byl bych rád, kdybyste nebrali mou návštěvu jako „trest“, něco jako „zlobil jsi, tak půjdeš k psychologovi“. Spíš jako někoho, kdo je tady pro vás a pomůže, když je třeba.

Pracujete ještě zároveň na nějaké další škole?

Ne, pracuji jenom v Kouřimi.

Ptal se Jonáš a MBÍ

Myslíme si...

Pejsek je veliká zodpovědnost

Moje největší událost za celé léto byla ta, že jsme si pořídili pejska. Já a bratr jsme ho moc chtěli a taťka s mamkou taky. Ale měli jednu podmínku a to tu, že se o něj musím starat já. Zjistil jsem, že by to byla velká zodpovědnost, a tak se mi do toho moc nechtělo. Ale na druhou stranu jsem chtěl pejska, a tak jsem si říkal, že tomu přece musím něco obětovat, a souhlasil jsem. Už se o něj přes jeden měsíc starám, krmím jej, trénuju, venčím (i když to někdy flákám), v noci vstávám a chodím s ním ven, uklízím bobky a loužičky, no prostě kupa povinností. Ale stojí to za to. Pejsek je totiž skvělý. Rozveselí tě, ať jsi sebesmutnější, a starat se o něj je většinou velká legrace.

Text a foto Dody

Úspěšná tanečnice Anežka Sněžíková

Anežka Sněžíková reprezentovala naši republiku na šampionátu II. INTERNATIONAL BEACH DANCE CUP, WADF, Siofók, Maďarsko. Umístila se na 2. místě- Papparazzi, 5. místo- Queen of the sea, postupila do semifinále SALZA - shine a získala několik cen mezi 8. a 12. místem v Merengue, Bachata, Salza duo, Merengue duo, Bachata duo. Jak závody prožila sama Anežka?

Jmenuji se Anežka Sněžíková a chodím v naší škole do 4. A. Doma mám tři velké bratry, kteří pořád dělají něco "klučičího". Začala jsem tedy chodit do Kolína do taneční školy. Nejvíc mě baví hodina gymnastiky, ale také když se učíme nějakou novou sestavu. Tancujeme karibské tance. Třeba salsu, bachatu, merengue. Někdy tančíme ve skupině, někdy ve dvojicích. Letos v srpnu jsem také vystupovala jen sama za sebe. Bylo to v Maďarsku, Siofóku na II. mezinárodní taneční soutěži. Hrozně jsem se bála. Dostala jsem číslo a musela vyrazit před velkou porotou tanečníků z celého světa. Bylo nás v kategorii asi 30. Když začala hrát hudba, vystrašeně jsem vyrazila, ale při prvních rytmech jsem na to už nemyslela. Pan trenér mi po vystoupení řekl, že jsem šikulka. Prý jsem naběhla, jako kdybych chtěla, aby se na mě všichni dívali, protože teď tančím já. Postoupila jsem do semifinále. Do finále se dostalo už jen šest nejlepších. Já jsem ráda, že jsem vůbec vyběhla a sebrala odvahu tančit salsu a další tance. S týmem jsme se umístili na 2. místě a 5. místě. Bylo to hrozně vyčerpávající, ale moc se mi tam líbilo. Ale úplně nejlepší bylo stejně koupání v Balatonu.

Anežka 4. A

*"Nasedli už všichni?" ptá se řidič autobusu. "Ano pane."
"Tak vystupovat, autobus se porouchal."*

Bavíme se...

Proč bylo v pondělí volno?

Většina žáků naší školy si myslela, že pondělní volno byla proto, že naše učitelky a učitelé měli školení. Zjistili jsme, že to není pravda. Určitě jste zaznamenali, že i druhý stupeň od letošního roku dostává jednou týdně ovoce v rámci projektu „Ovoce do škol“, a to je pravý důvod našeho volna! Ve skutečnosti byli učitelé a učitelky stávkovat před ministerstvem školství, protože jim vadí, že už i děti na druhém stupni dostávají ovoce a oni nic! Jsou přeci také součástí školy! Bohužel ale neuspěli. Tuto informaci se dozvěděl i místní řezník a navrhnul paní ředitelce, že je ochoten každý týden dávat učitelkám a učitelům místo ovoce jeden párek. To se zase nelíbí části učitelského sboru, která se řadí mezi vegetariány. Proto paní ředitelka tuto nabídku odmítla a všichni společně vyrazili ještě jednou stávkovat před ministerstvo – tentokrát 29. 9. 2017 (výsledek stávky nebyl znám před uzávěrkou).

Text **ačmE**

Puzzlík 2017/2018

školní měsíčník

ZŠ Miloše Šolleho Kouřim

14. ročník

Redakce 2017/2018:

Grafik:

Blanka Pavelková (**BPav**)

Redaktoři:

Tomáš Chlubna (**Jonáš**) 9.A

Alex Bálek (**Alex**) 9.A

Michal Nedvěd (**Myšák**) 8.tř.

Matyáš Wojewoda (**Dody**) 7.A

Éma Alexandrová (**ačmE**) 6.A

Filip Nedvěd (**Fífa**) 6.B

Ondra Chlubna (**Chondra**) 6.B

Eva Kůsová (**Wewerka**) 6.B

Redaktor elév:

Ondřej Coubal (**Ondra**) 9.B

Ester Lněničková (**Ester**) 6.A

Nela Srbová (**Nela**) 6.A

Štěpán Horčák (**Štěpán**) 5.B

Šéfredaktorka:

Marie Bílková (**MBí**)

 KONICA MINOLTA

Vytištěno na produkčním tiskovém zařízení Konica Minolta bizhub PRESS C1060L, za přispění pana Martina Wojewody a společnosti Konica Minolta Business Solutions Czech, spol. s r.o.

Náklad 100 výtisků pro žáky a pedagogy školy.

Časopis k nahlédnutí na školních nástěnkách,

na městské vývěsce na poště a na stránkách školy www.zsk.cz